

Сборник съдебна практика

Дело C-337/09 P

Съвет на Европейския съюз
срещу
Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd

„Обжалване — Търговска политика — Дъмпинг — Внос на глифозат с произход от Китай — Регламент (ЕО) № 384/96 — Член 2, параграф 7, букви б) и в) — Статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика — Понятие за значителна намеса на държавата по смисъла на член 2, параграф 7, буква в), първо тире — Публичен акционер, който контролира de facto общото събрание на акционерите на производителя — Приравняване на такъв контрол на „значителна намеса“ — Преценка на механизъм за потвърждаване на договорите за износ — Граници на съдебния контрол — Преценка на предоставените доказателства“

Резюме на решението

- Обжалване — Правен интерес — Последващо решението на Общия съд обстоятелство, което премахва неговия вредоносен характер за жалбоподателя в производството по обжалване — Отмяна от автора му на акт, отменен от Общия съд — Законодателна отмяна с действие занапред, различна от отмяната по съдебен ред с обратно действие — Запазване на правния интерес*
- Обжалване — Правни основания — Неправилна преценка на фактите и доказателствата — Недопустимост — Контрол на Съда върху преценката на фактите и доказателствата — Изключване, освен в случай на изопачаване на доказателствата (член 256 ДФЕС, член 58, първа алинея от Статута на Съда)*
- Обжалване — Правни основания — Явна грешка в преценката на институциите — Преценка на сложни икономически взаимовръзки — Правомощие за преценка на институциите — Обхват — Правен въпрос, разгледан при обжалването*
- Обжалване — Правни основания — Повтаряне на доводите, изтъкнати пред Общия съд, за да се оспорят мотивите на Общия съд — Допустимост*
- Обща търговска политика — Защита срещу дъмпинг — Дъмпингов марж — Определяне на нормалната стойност — Предоставяне на статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна — Условия — Липса на значителна намеса на държавата в търговските решения на дадено дружество — Понятие — Тежест на доказване (член 2, параграф 7, буква в), първо тире от Регламент № 384/96 на Съвета и член 2, параграф 7, буква в), първо тире от Регламент № 461/2004 на Съвета)*
- Обща търговска политика — Защита срещу дъмпинг — Правомощие за преценка на институциите — Спазване на процесуални гаранции*

1. Съдът може да обяви за недопустима дадена жалба, когато последващо решението на Общия съд обстоятелство е премахнало неговия вредоносен характер за жалбоподателя в производството по обжалване. Всъщност наличието на правен интерес на жалбоподателя предполага резултатът от жалбата да донесе полза на страната, която я е подала. Когато регламент, приет след решението на Общия съд, отменя само с действие заанапред, но не и с обратно действие, отменения от Общия съд регламент, жалбоподателят запазва правния си интерес от заличаване на последиците, породени от отменения регламент в периода от датата на влизането му в сила до датата на отмяната му.

(вж. точки 46, 48 и 49)

2. Вж. текста на решението.

(вж. точка 55)

3. Вж. текста на решението.

(вж. точка 58)

4. Щом жалбоподателят оспорва тълкуването или прилагането на правото на Съюза от страна на Общия съд, разгледаните в първоинстанционното производство правни въпроси могат да бъдат обсъдени отново в хода на производството по обжалване. Всъщност, ако жалбоподателят не може да основе по такъв начин жалбата си пред Съда на вече изложени пред Общия съд доводи, производството по обжалване отчасти би се обезсмислило.

(вж. точка 61)

5. Що се отнася до тълкуването на условията за получаване на статута на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, предвидени в член 2, параграф 7, буква в), първо тире от основния антидъмпингов регламент № 384/96, Общият съд основателно приема, че държавен контрол, за който свидетелстват обстоятелствата, че публичните акционери, макар да са миноритарни, контролират общото събрание на дружеството, че избират членовете на управителния съвет и че част от директорите на посоченото дружество са в трудово правоотношение с него или са сключили договор за предоставянето на услуги, по принцип не може да се приравни на „значителна намеса на държавата“ по смисъла на посочения член и следователно не освобождава Съвета и Комисията от задължението да вземат предвид представените от съответния производител доказателства относно конкретния фактически, правен и икономически контекст, в който последният осъществява дейността си.

Всъщност от текста на член 2, параграф 7, буква в), първо тире от посочения регламент ясно следва, че тази разпоредба не се отнася до всяка държавна намеса в предприятията на производителите, а само до намесата спрямо решенията на последните относно цените и разходите за вложените материали. Освен това употребата на понятието „намеса“ показва, че не е достатъчно държавата да оказва определено влияние върху посочените решения, а предполага ефективна намеса в тези решения. Също така намесата в решенията на производителя относно цените и разходите за вложените материали трябва да е „значителна“. Следователно е безспорно, че посоченият член допуска известна степен на намеса от страна на държавата в тези решения.

Въпросът дали държавната намеса в посочените решения е значителна, трябва да се преценява с оглед целта на тази разпоредба, която е насочена към това да се гарантира, че производителят осъществява дейност в условията на пазарна икономика, и по-специално че разходите му и прилаганите цени са резултат от свободното действие на пазарните сили. Ето защо държавна

намеса, която нито по естеството си, нито по последиците си може да направи несъвместими с условията на пазарна икономика решенията на производителя относно цените и разходите за вложените материали, не може да се счита за значителна.

Все пак такова тълкуване не премахва изискването производителят да приема решенията си относно цените и разходите за вложените материали без такава намеса. Всъщност дори в случаите, когато производителят е приел посочените решения само въз основа на сигналите от пазара, въпросното изискване не допуска да му бъде предоставен статута на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, когато държавата оказва значителна намеса върху свободното действие на пазарните сили, например като се намесва пряко в цените на определени суровини или в цените на работната ръка. Във всички случаи производителят трябва да представи доказателства, че държавата не е оказала значителна намеса върху приемането на търговските му решения, като Съветът и Комисията разполагат с широка свобода на преценка по отношение на тези доказателства.

(вж. точки 78—83 и 89—91)

6. Вж. текста на решението.

(вж. точки 106 и 107)